

samme Erkjendelse af Bigtigheden af at faae Sundhedsvedtægter gennemførte fremdeles gjør sig gjældende, idet der altid i Kommunalbestyrelserne har været Ræger, som have deeltaget i Forholdets Ordning, og den Maade hvorpaa og den store Omhu, hvormed man har søgt at gennemføre det, der har været foreslaaet, synes at afgive et stærkt Beviis for, at man for tiden har en ret levende Erkjendelse af, at Sundhedsvedtægterne virkelig kunne være til Gavn.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Det er med Hensyn til et Par Punkter, der kom frem igaar, at jeg vil tillade mig nogle yderligere Bemærkninger. Det forholder sig ganske rigtig, saaledes som jeg antog, at naar en æret Rigsdagsmand (G. Winther) ansøgte, at Gageringsloven for Embedsmændene i Ministerierne havde medført en Forøgelse af 30,000 Rb., saa har han ikke taget Hensyn til de tidligere bestaaende Dyrktidstillæg. Naar man af det, der er opført i nærværende Finanslovsforslag for det kommende Finansaar, lægger sammen det, der er antaget at ville flyde af, at en Deel af Lønningerne skeer efter Omfryvning til Sæd, maa man trække 21,000 Rb. fra, saa at den forøgede Udgift ved Loven vil være cirka 9,000 Rb. Derfra maa imidlertid nu drages forskjellige Poster; der maa saaledes fradrages nogle Poster, som ere begrundede i en Overgangstilstand, hvor nogle Embedsmænd ere bibeholdt, fordi de ellers skulde gaae af paa Bartpenge, hvilket vilde være bekvæmligere, dels nogle Forslag til Forøgelser, der ikke ere begrundede i den vedtagne Lønningsslov. Jeg har ikke faaet nogen aldeles npiagtig Dpgjørelse derover, men jeg antager, at man kan anslaae Forøgelsen, saaledes som den nu viser sig, til cirka 8,000 Rb. Derimod indtræder der paa den anden Side en Besparelse, som vil vise sig i Tidens Løb, nemlig ved den langt mindre Pensionsberettigelse, som Loven giver.

Et andet Punkt, der igaar kom frem, vedrørte det store Emne, nemlig Folkekirken. Det har gjort mig meget ondt, at en æret Rigsdagsmand (Tscherning) vilde ligesom mistænkeliggjøre Thingets Medlemmer mod de af mig

gjorte Forslag, paa Grund af min geistlige Charakter. Det maa gjøre mig saameget mere ondt, som den ærede Rigsdagsmand ikke behøvede at gaae langt hverken i Litteraturen eller i mundtlig Samtale, for at vinde den Overbeviisning, at fra den geistlige Side er det en meget almindelig udbredt Tro, at jeg i altfor høi Grad skulde fornægte denne Charakter og mere tænke paa, hvad der kunde behage Folkethinget, end hvad der kan støtte Folkekirken. Jeg sidder som paa to Stole, hver trækker fra sin Side Sædet fra mig. Jeg skal imidlertid udtale mig noget nærmere om mit Standpunkt; jeg beder de ærede Herrer skjænke mig en velvillig Opmærksomhed, og at de med Velvillie ville modtage mine Ytringer. At de Anskuelse, som jeg med Hensyn til dette Forhold har gjort gjældende paa forskjellig Maade, maatte finde Rigsdagens Bisalb, er for mig et Punkt af overordentlig stor Betydning, da det deraf vil afhænge, hvorvidt jeg vil kunne gaae frem ad den reformerende Bane, som jeg har paatænkt.

Det første Spørgsmaal vedrører de geistlige Lønninger. Dertil svarer en Post i Finansloven, der er opført under Folkekirken. Det er fuldkommen rigtigt, at det er kun en lille Begyndelse, at der i Finansloven staaer opført: „Folkekirken“; denne Post vil, hvis min Anskuelse trænger igennem, være bestemt til at modtage en meget betydelig Forøgelse saavel med Hensyn til Indtægter som til Udgifter. Det vil nemlig af et Lovudkast, som er blevet forelagt det andet Thing, være de ærede Herrer bekendt, at jeg har paatænkt og forberedt en Reform med Hensyn til de geistlige Embedsmænds Lønning. Der er her fra mange Sider hittret Duffe om, at en saadan Reform skulde foretages. Jeg troer, at man ved de Duffer, som saaledes ere fremkomne, ikke alene har havt en formodet, men uden Grund formodet, forøget Indtægt for Statskassen i Sigte, men tillige havt andre Formaal for Die. Jeg har antaget, at Meningen var for det Første den, at forskjellige Indtægter, som Geistligheden nu oppebærer, og som give Anledning til adskillige smaa Sammenstød, skulde afløses, for at disse Conflictter kunde fjernes. Jeg har fremdeles troet, at Thinget har tænkt paa, at det i og for sig kunde være ønskeligt